

บทที่ 3

สภาพสังคมและแนววรรณกรรมในศตวรรษที่ 19

เค้าโครงเรื่อง

1. การปฏิวัติอุตสาหกรรม (The Industrial Revolution) และสงครามกลางเมืองสหรัฐอเมริกา (The Civil War)
2. การเรียกร้องสิทธิความเสมอภาคและโอกาสทางการศึกษาของสตรีอเมริกัน
3. ลักษณะงานวรรณกรรมในศตวรรษที่ 19

สาระสำคัญ

1. นวัตกรรมทางเทคโนโลยีก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ประเทศสหรัฐอเมริกาเปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรมและขยายการเติบโตไปตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศซึ่งมีผลกระทบต่อการไร้แรงงานทาสในสังคมเกษตรกรรมขนาดใหญ่ทางภาคใต้ของประเทศ อันนำไปสู่สงครามกลางเมืองเพื่อปลดปล่อยทาสในที่สุด

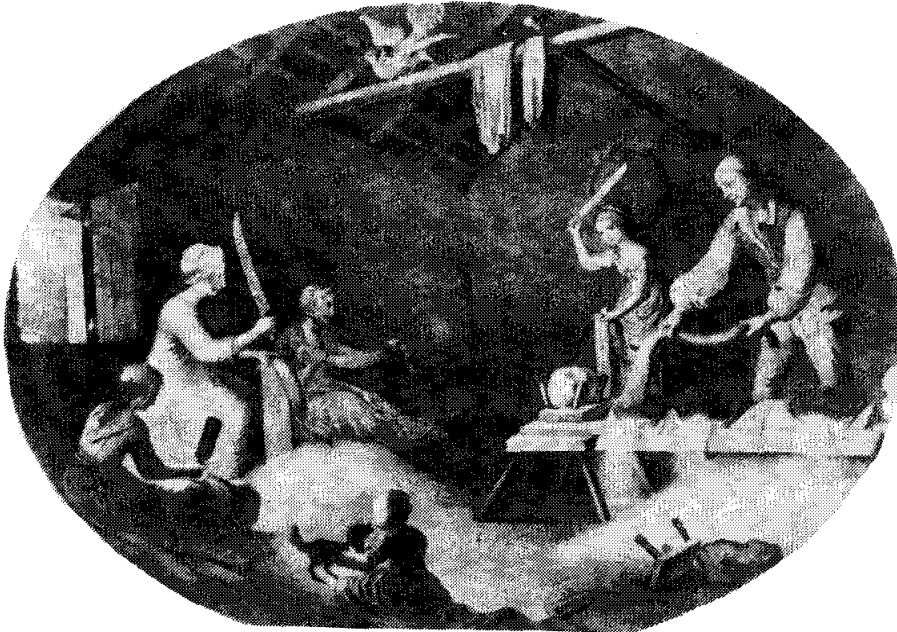
2. ค่านิยมของสังคมอเมริกันเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของสตรีรัตนอนสิทธิและเสรีภาพของสตรีทางด้านความคิด การปฏิบัติตน การประกอบอาชีพ และการศึกษา แม้ว่าจะมีการก่อตั้งสถานศึกษาเพื่อสตรีโดยเฉพาะขึ้น สตรีอเมริกันยังไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกับผู้ชายอย่างแท้จริง อันนำไปสู่การเรียกร้องสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งและสิทธิทางการศึกษาในสถานศึกษาที่เท่าเทียมกับผู้ชายในเวลาต่อมา

3. ลักษณะงานวรรณกรรมในศตวรรษที่ 19 แบ่งออกเป็นงานประพันธ์ประเภทร้อยกรอง เรื่องสั้น และนวนิยาย ที่แสดงให้เห็นสถานภาพและบทบาทหน้าที่ของสตรีอเมริกันในยุคที่สตรีไม่มีบทบาททางการเมืองและเศรษฐกิจ รวมทั้งความเชื่อทางศาสนาที่สตรีส่วนใหญ่ยึดถือไว้เพื่อความสุขทางใจและเป็นหลักในการดำเนินชีวิต

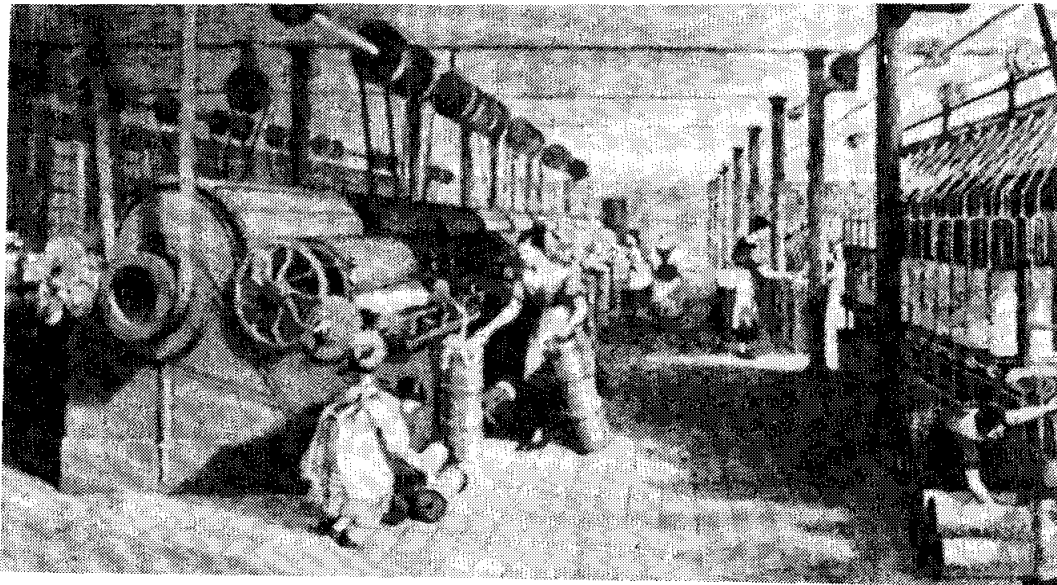
จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษาสามารถอธิบายการปฏิวัติอุตสาหกรรมและสาเหตุการเกิดสงครามกลางเมืองได้
2. นักศึกษาสามารถแจกแจงสาเหตุที่นำไปสู่การเรียกร้องสิทธิเสรีภาพ และโอกาสทางการศึกษาของสตรีอเมริกันได้
3. นักศึกษาสามารถวิเคราะห์วิจารณ์ลักษณะงานวรรณกรรมในศตวรรษที่ 19 ได้
4. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างนักประพันธ์และผลงานวรรณกรรมในศตวรรษที่ 19 ได้

The Domestic System produced most manufactured goods before the Industrial Revolution. Under this system, an entire family worked together at home to make cloth, below, and other products.

รูปที่ 9 การปฏิบัติอุตสาหกรรม

Engraving (about 1835) by an unknown artist; illustration from *An Introduction to the Industrial and Social History of England*, courtesy Newberry Library, Chicago
The Factory System developed during the Industrial Revolution to bring together the machines and the workers to run them. Women and children operated many machines in textile factories, above.

รูปที่ 10 การปฏิบัติอุตสาหกรรม

สภาพสังคมอเมริกันเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 19 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงกลางศตวรรษช่วงปี ค.ศ. 1850 ถึง ค.ศ. 1880 สังคมเกษตรกรรมเปลี่ยนเป็นสังคมอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยี สิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ที่ทันสมัยช่วยแบ่งเบาภาระงานในบ้านของสตรีทำให้สตรีมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาอาชีพนอกบ้าน การขยายเส้นทางรถไฟทำให้การคมนาคมสะดวกรวดเร็วและทำให้สื่อมวลชนประเภทนิตยสารและหนังสือพิมพ์แพร่หลายอย่างรวดเร็ว แดเนียล วอล์คเกอร์ โฮว์ (Daniel Walker Howe) กล่าวสรุปลักษณะโดยรวมของศตวรรษนี้ไว้อย่างกระชับรัดและเห็นภาพพจน์ว่าศตวรรษที่ 19 เป็นสมัยแห่งการอุตสาหกรรม การเติบโตทางการศึกษา การขยายตัวทางด้านประชากรและผู้อพยพ การพัฒนาของพื้นที่ชานเมืองโดยรอบ การขยายดินแดนทั่วประเทศ ความเปลี่ยนแปลงทางด้านความสัมพันธ์ของชาติพันธุ์ และความขัดแย้งอย่างรุนแรงในประเทศสหรัฐอเมริกา “a time of industrialization, knowledge explosion, immigration and vast population growth, urbanization, geographical expansion, changing race relationships, and the greatest armed conflict on American soil.”¹

1. การปฏิวัติอุตสาหกรรมและสงครามกลางเมืองสหรัฐอเมริกา

การปฏิวัติอุตสาหกรรมคือความเปลี่ยนแปลงทางการผลิตอันเป็นผลเนื่องมาจากการประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือที่ใช้พลังงานรูปแบบต่างๆ อาทิ พลังงานไอน้ำแทนแรงงานคน การปฏิวัติอุตสาหกรรมเริ่มแพร่หลายในประเทศอังกฤษในทศวรรษที่ 1700 และแพร่กระจายไปสู่ประเทศในทวีปยุโรปและทวีปอเมริกาเหนือในทศวรรษที่ 1800 ก่อนหน้านี้อการผลิตสิ่งของหรืออาหารมักจะเป็นกิจการภายในครัวเรือนหรือในโรงฝึกงานเล็กๆ โดยพวกช่างฝีมือประเภทต่างๆ เมื่อมีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมากกว่าเดิมจึงทำให้การผลิตสินค้าหรืออาหารมีปริมาณมากขึ้นใช้เวลารวดเร็วและขยายกิจการไปเป็นธุรกิจขนาดใหญ่มีได้อยู่ในครัวเรือนอีกต่อไป เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไอน้ำชิ้นแรกคือ เครื่องปั๊ม ผลิตโดย โทมัส ซาวอรี (Thomas Savery) นายทหารอังกฤษในปี ค.ศ. 1698 ต่อมาในปี ค.ศ. 1712 โทมัส นิวคอมิน (Thomas Newcomen) ช่างเหล็ก

ชาวเมืองเดวอนเชียร์ (Devonshire) ประเทศอังกฤษปรับปรุงเครื่องปั่นพลังงานไอน้ำของชาวเวอริให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเป็นที่นิยมใช้กันทั่วไปในช่วงปี ค.ศ. 1720 แต่เครื่องปั่นที่ใช้พลังไอน้ำของนิวโคเมนยังมีข้อเสียหลายประการคือสูญเสียความร้อนและใช้เชื้อเพลิงมากเกินไป ในปี ค.ศ. 1760 เจมส์ วัตต์ (James Watt) ชาวสก็อตพัฒนาปรับปรุงเครื่องจักรไอน้ำจนมีประสิทธิภาพมากและใช้กันแพร่หลายทั่วไปในปี ค.ศ. 1785 ตั้งแต่นั้นมามีการผลิตเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มากมายและมีประสิทธิภาพ ทำให้อุตสาหกรรมหลายประเภทขยายตัวเติบโตอย่างรวดเร็ว ประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้าในทางอุตสาหกรรมจากการปฏิวัตินี้ด้วย

ประเทศสหรัฐอเมริกาในศตวรรษที่ 19 เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลายๆ ด้าน การปฏิวัติอุตสาหกรรมมีผลให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตและมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เทคนิคการผลิตแบบไม่ขาดสาย (The Assembly-line technique) เป็นเทคนิคแบบอเมริกันที่เริ่มใช้มาตั้งแต่ในราวปี ค.ศ. 1830 ฟาร์มและเกษตรกรรมขนาดใหญ่ใช้เครื่องจักรช่วยในการผลิตทำให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นและมีการวางระบบเป็นธุรกิจมากขึ้น อุตสาหกรรมอาหาร ยาสูบ และผ้า ใช้เทคนิคการผลิตแบบจำนวนมาก (Mass production) ทำให้ได้ผลผลิตปริมาณมาก นวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่ปรากฏให้เห็น มีอาทิ การใช้ชิ้นส่วนที่ทดแทนกันได้ในการผลิตอาวุธ การใช้เครื่องวัดและเครื่องจับที่ละเอียดอ่อนในอุตสาหกรรมการขุดถ่านหิน การใช้สายพานช่วยในการสีข้าว และในการหลอมโลหะ การใช้เครื่องจักรเพื่อผลิตกระป๋อง การศึกษาขบวนการผลิตและเวลาที่ใช้ในการผลิตเพื่อปรับปรุงขั้นตอนและวิธีการผลิตให้ได้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้น และเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพในการทำงานสูงสุดในอุตสาหกรรมการผลิตโลหะ การฆ่าและสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์อย่างมีระบบเพื่อการบรรจุหีบห่อ และการพิมพ์และเชื่อมโลหะในอุตสาหกรรมการผลิตรถจักรยาน² อุตสาหกรรมทุกประเภทในศตวรรษนี้เจริญเติบโตและกระจายไปในทุกภูมิภาคของประเทศสหรัฐอเมริกา

War in the West centered along the Mississippi River and in Tennessee, with Vicksburg and Chattanooga two of the main Union objectives. Soon after Grant's successful siege of Vicksburg, below, the North won the Mississippi.

Detail of a painting by Thure de Thulstrup; Library of Congress, Washington, D.C.

รูปที่ 11 สงครามกลางเมืองสหรัฐอเมริกา

Chicago Historical Society

Civilian **Hardships** were greater during the **Civil War** than in any **other** American war. "**The Mother's Sacrifice**:" above, typifies the sentimentality of the period, and **shows a little** child leaving his home to become **a** drummer boy.

รูปที่ 12 สงครามกลางเมืองสหรัฐอเมริกา

การนำเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ในอุตสาหกรรมเกือบทุกแขนงทำให้สังคมต้องเผชิญปัญหาหลากหลาย สิ่งประดิษฐ์หลายประเภทมีบทบาทแทนแรงงานคนทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการว่างงานของช่างฝีมือที่เคยเป็นที่ต้องการในอุตสาหกรรมหลายประเภท อาทิ ช่างตัดเสื้อผ้า กรรมกรเหมืองถ่านหิน และช่างหลอมโลหะ

นอกจากปัญหาการว่างงานของช่างฝีมือ การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมทำให้เกิดชนชั้นใหม่ในสังคม คือชนชั้นกรรมกรทั้งชาวอเมริกันและผู้อพยพ ผู้อพยพเหล่านี้ลี้ภัยเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศสหรัฐอเมริกาด้วยความหวังว่าจะประสบความสำเร็จในชีวิตและความมั่งคั่งเนื่องมาจากข่าวการขุดพบทองในมลรัฐแคลิฟอร์เนียในปี ค.ศ. 1848 ผู้อพยพเหล่านี้มาจากหลายประเทศ อาทิ ประเทศในทวีปอเมริกา ทวีปยุโรป และทวีปเอเชีย แม้ว่าการเดินทางโดยทางเรือกลไฟจะแออัดยัดเยียดสกปรกทุกข์ทรมานและใช้เวลาแรมเดือน ผู้อพยพจำนวนห้าล้านคนแบ่งออกเป็นชาวไอริชสองล้านคน ชาวเยอรมันหนึ่งล้านห้าแสนคน ชาวสแกนดิเนเวียห้าแสนคน และชนชาติอื่นๆ อีกหนึ่งล้านคนเดินทางอพยพเข้ามาในประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงปี ค.ศ. 1815 ถึงปี ค.ศ. 1865³ จอห์น บอดนาร์ (John Bodnar) จำแนกผู้อพยพออกเป็นสองประเภท ประเภทแรกคือ กลุ่มผู้บุกเบิกที่ประกอบด้วยช่างฝีมือ เช่นช่างเครื่องยนต์ ช่างเพชรพลอย ช่างนาฬิกา พ่อค้า ช่างแกะสลัก คนทำขนมอบและขนมปัง และชาวไร่ชาวนาที่มีฐานะดีพอควร คนกลุ่มนี้อพยพเข้ามาในประเทศสหรัฐอเมริกาเพราะไม่สามารถแข่งขันกับการผลิตจำนวนมากที่มีราคาถูกและการทำกิจกรรมในเชิงธุรกิจ ประเภทที่สองคือกลุ่มผู้อพยพที่เป็นเจ้าของที่ดินเล็กๆ มีฐานะดีน้อยกว่าแต่มีจำนวนมากกว่าผู้อพยพในกลุ่มแรก เป็นที่น่าสังเกตว่าพวกผู้อพยพกลุ่มแรกมักจะอพยพมาทั้งครอบครัวด้วยความมุ่งมั่นที่จะตั้งถิ่นฐานในประเทศสหรัฐอเมริกาแต่ผู้อพยพกลุ่มที่สองมักจะเดินทางมาตามลำพังด้วยความหวังว่าเมื่อเก็บรวบรวมเงินทองได้มากพอจะเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมของตน⁴

ผู้อพยพเหล่านี้ต้องเผชิญกับความยากลำบากนานัปการรวมทั้งการเหยียดผิวจากชาวอเมริกัน มีการออกกฎหมายต่างๆ เพื่อกีดกันผู้อพยพ อาทิ The Alien Contract Labor Law (1855) The Act of February 19, 1862 The Act of February 9, 1869 ที่ห้ามการสร้าง การติดตั้ง การขนส่ง หรือการเตรียมพาหนะที่จดทะเบียนหรือที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางจากประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ยังมีองค์กรคหฤค คัลกซ์ แคล็น (Ku Klux Klan) ซึ่งเป็นองค์กรก่อการ

ทารุณกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ตั้งศาลเดี่ยวทำลายล้างชนผิวดำและชนต่างชาติอื่นๆ องค์การนี้เฟื่องฟูในปี ค.ศ. 1866 ถึง ค.ศ. 1869 พระราชบัญญัติที่ชื่อว่า The Chinese Exclusion Act (1882) เป็นพระราชบัญญัติที่กีดกันผู้อพยพชาวจีนโดยเฉพาะ ผู้อพยพส่วนใหญ่รวมตัวกันอยู่แถบมลรัฐแคลิฟอร์เนีย พวกเขาแตกต่างจากพวกทาสเพราะไม่มีหลักแหล่งที่พำนักแน่นอน ไม่ได้รับการเลี้ยงดูด้านอาหารการกินและไม่ได้ได้รับความช่วยเหลืออื่นใดนอกจากค่าแรง เจ้าของที่ดินที่ทำเกษตรกรรมขนาดใหญ่ชอบจ้างพวกผู้อพยพเหล่านี้เพราะมีความขยันขันแข็งอดทน ยินดีรับค่าแรงต่ำ ทนรับสภาพความเป็นอยู่และงานหนักที่ชนผิวดำไม่ปรารถนา

ผู้อพยพไม่ได้ทำงานแต่เพียงในฟาร์มหรือพื้นที่กสิกรรมเท่านั้น พวกเขาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ และเหมืองถ่านหินซึ่งมีสภาพความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่ถูกสุขลักษณะ พวกเขาต้องทำงานนานหลายชั่วโมงต่อวัน ได้รับค่าแรงต่ำ มีอัตราการเสี่ยงต่อความพิการหรือการเสียชีวิตสูงมาก แมรี พี ไรอัน (Mary P. Ryan) บรรยายสภาพความเป็นอยู่ของผู้อพยพไว้อย่างชัดเจนว่า ผู้อพยพมักอยู่รวมกันในห้องที่พื้นเป็นดินโดยอยู่ร่วมกับสัตว์เลี้ยงและหมูญาติ “Peasant families seldom occupied a more elaborate domicile than a dirt-floored cottage, which they were apt to share with livestock as well as relatives”⁶ ผู้อพยพเป็นล้านคนอาศัยอยู่ในสลัมที่ไม่มีน้ำประปาหรือห้องน้ำ การขาดแคลนสารอาหารก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพ โรคปอดบวมและวัณโรคและทำให้อัตราการเสียชีวิตเพิ่มขึ้น พวกผู้อพยพที่ยากจนเหล่านี้เรียกร้องให้สังคมมีส่วนช่วยเหลือด้านสุขภาพ การศึกษา และการจัดหาที่อยู่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กและครอบครัวที่เติบโตอย่างรวดเร็ว

ปัญหาทางด้านภาษาและความจำเป็นในการดำรงชีพทำให้ผู้อพยพต้องยอมรับค่าแรงที่ไม่เป็นธรรม โดยเฉพาะพวกผู้หญิงมักจะได้รับค่าแรงน้อยกว่าพวกผู้ชายมาก พวกผู้หญิงมักรับจ้างทำงานในโรงงานอับทึบแออัดเป็นเวลา 15 ถึง 16 ชั่วโมงต่อวัน โดยได้รับค่าตอบแทนเพียง 2 ใน 3 ของค่าตอบแทนที่ผู้ชายได้รับจากการทำงานคล้ายคลึงกัน ทำให้ผู้หญิงจำนวนมากจำเป็นต้องหารายได้พิเศษเพิ่มเติมด้วยการค้าประเวณี

ช่วงปี ค.ศ. 1840 ถึง ค.ศ. 1880 อาชีพจัดหาหญิงบริการเป็นอาชีพที่รุ่งเรือง หญิงชาวจีนจำนวนมากถูกลักพาตัวและลักลอบนำเข้ามาเป็นหญิงโสเภณีให้บริการแก่ชายชาวจีน หรือบางรายถูกซื้อตัวไปเป็นอนุภรรยาของชายผิวดำที่มีฐานะดี หญิงโสเภณีเหล่านี้ถูกทารุณและถูกล่อลวงให้

เสพยาเสพติดคือฝิ่น พวกเขามีสุขภาพทรุดโทรมรวดเร็วและเสียชีวิตตั้งแต่อายุน้อย บาทหลวงจากเมืองซานฟรานซิสโกบรรยายสภาพที่น่าสงสารของหญิงบริการเหล่านี้ต่อคณะกรรมการร่างกฎหมายของมลรัฐแคลิฟอร์เนียในปี ค.ศ. 1876 ว่า หญิงเหล่านี้ถูกกักขังเยี่ยงทาส ถูกลักพาหรือซื้อมาจากประเทศจีน เมื่อนำมาประกอบอาชีพเป็นโสเภณีได้ระยะหนึ่งแล้วพวกเจ้าของกิจการมักจะล่อลวงให้หญิงเหล่านี้เป็นหนี้สินมากหากจะไถ่ถอนให้ตนเองได้รับอิสรภาพ ต่อมาจะตกเป็นทาสไปตลอดชีวิต บางครั้งพวกผู้หญิงเหล่านี้เสพยาเสพติดเพื่อฆ่าตัวตายให้พ้นจากความทรมาน พวกเธอมักมาพำนักที่พักฟื้นด้วยความฟุ้งซ่านเพราะถูกทารุณกรรมเมื่อหารายได้ไม่พอเพียงแก่ความต้องการของเจ้าของกิจการ เมื่อหมดสภาพและไม่สามารถหารายได้ได้อีกหญิงเหล่านี้มักถูกปล่อยให้อดตายไปอย่างทุกข์ทรมาน

The women . . . are held as slaves. They are bought or stolen in China and brought here . . . after the term of prostitution service is up, the owners so manage as to have the women in debt more than ever, so that their slavery becomes life-long . . . Sometimes women take opium to kill themselves . . . They have come to the asylum all bruises. They are beaten and punished cruelly if they fail to make any money. When they become worn out and unable to make more money, they are turned out to die.” (Clinton 118)

นอกจากอาชีพหญิงบริการและการทำงานในโรงงานต่างๆ แล้วผู้อพยพเพศหญิงยังมีอาชีพหลากหลาย อาทิ ช่างเย็บผ้า คนซักรีด และคนรับใช้ตามบ้าน หญิงชาวเยอรมันและชาวไอริชค่อนข้างจะผูกขาดอาชีพคนรับใช้ เด็กหญิงชาวไอริชมักจะเริ่มทำงานตามบ้านตั้งแต่อายุ 11 ปี สื่อกลางที่จัดหาคนเพื่อทำงานตามบ้านที่สำคัญได้แก่ กลุ่มคนที่ไปโบสถ์ โฆษณาตามหน้าหนังสือพิมพ์ และสำนักงานจัดหางาน (The Intelligence Office) เฟย์ อี ดักเดิน (Fay E. Dudden) บรรยายสภาพน่าสลดใจของบรรดาหญิงเหล่านี้ที่ต้องการหางานเพื่อยังชีพในสำนักงานจัดหางานของนางเบิร์ก (Mrs. Burke) ในเมืองฟิลาเดลเฟีย (Philadelphia) ในปี ค.ศ. 1870 ว่าธุรกิจนี้

น่ารังเกียจและไม่เหมาะกับกุลสตรี กุลสตรีเหล่านี้แต่งกายงดงามรอที่จะเลือกคนรับใช้ในขณะที่ฝูงชนชาวไอริชผู้สกปรกรอการรับเลือกอยู่อีกห้องหนึ่งและในบรรดาคคนเหล่านั้นยากมากที่จะคัดเลือกผู้หนึ่งผู้ใดให้เข้าไปทำงานในบ้าน

It is a most disgusting business, this of running to intelligence offices, and unfit for a lady . . . ladies elegantly dressed in one room waiting to choose, and a crowd of hideous Irish monsters in another waiting to be chosen. Out of the lot it is rare to be able to select one fit to enter a decent house.'

หญิงที่ทำงานตามบ้านเหล่านี้มีอิสรภาพน้อยกว่าหญิงที่ทำงานในฟาร์ม ในไร่ หรือในโรงงานอุตสาหกรรม หญิงรับใช้มักอาศัยอยู่กับนายจ้าง รับประทานอาหารที่เหลือจากนายจ้าง สวมเสื้อผ้าเก่าของนายจ้างและได้รับค่าตอบแทนน้อยแต่ทำงานนานหลายชั่วโมง คือก่อนนายจ้างตื่นนอนและเลิกทำงานเมื่อนายจ้างเข้านอนหมดแล้ว นอกจากนี้หญิงรับใช้มักจะมีวันหยุดน้อยและไม่ค่อยมีโอกาสแต่งงาน ไม่ว่าหญิงรับใช้เหล่านี้จะมีที่พำนักก็ได้รับการเลี้ยงดูดีเพียงใด พวกเขาที่ยังรู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้างคิดถึงภูมิลำเนาเดิมเพราะต้องอาศัยอยู่กับคนแปลกหน้าที่ไม่ได้พูดภาษาเดียวกัน

ไม่ใช่แต่เพียงพวกผู้อพยพเท่านั้นที่ได้รับความอยุติธรรม สตรีอเมริกันชนชั้นกรรมกรผู้ไร้การศึกษาก็ต้องทำงานหนักและได้รับการกดขี่เรื่องค่าตอบแทนเช่นเดียวกัน หญิงที่มีอาชีพเป็นช่างเย็บเสื้อผ้าได้ค่าตอบแทนเพียง 1 ดอลลาร์ 25 เซ็นต์จากการทำงาน 6 วันต่อสัปดาห์ตั้งแต่เข้ามีดจนย่ำค่ำ ในขณะที่สตรีที่ทำงานในโรงงานได้รับค่าตอบแทนสัปดาห์ละ 2 เหรียญสหรัฐซึ่งแทบจะไม่พอยังชีพและเป็นค่าตอบแทนต่ำกว่าค่าแรงกรรมกรชายมาก การต่อสู้เพื่อความเสมอภาคของสตรีอเมริกันเกิดขึ้นเนื่องจากความอยุติธรรมเหล่านี้

แม้ว่าอุดมการณ์ของประเทศสหรัฐอเมริกาที่เรียกร้องปลดแอกจากการเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษจะตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความเสมอภาคเท่าเทียมกันของทุกคน ชาวอเมริกันที่อาศัยอยู่ทางภาคใต้ของประเทศผู้เป็นเจ้าของที่ดินทำการเกษตรกรรมขนาดใหญ่มีการใช้แรงงานทาส

เป็นจำนวนมาก การประดิษฐ์เครื่องปั่นฝ้ายและการแพร่กระจายผลผลิตไปสู่ตลาดนอกประเทศช่วยขยายขอบเขตของการกลีกรกรรมและก่อให้เกิดธุรกิจการค้าทาสเฟื่องฟู แม้ว่าธุรกิจการค้าทาสจะเป็นธุรกิจที่ผิดกฎหมายในปี ค.ศ. 1808 ฮิวจ์ โบรแกน (Hugh Brogan) กล่าวว่าจำนวนทาสเพิ่มขึ้นจาก 1,538,038 คนในปี ค.ศ.1820 เป็น 2,487,455 คนในปี ค.ศ. 1840 และ 3,953,760 คนในปี ค.ศ. 1860⁸ ผลประโยชน์ที่รับจากแรงงานทาสมีมากกว่าที่เจ้าของทาสจะคำนึงถึงมนุษยธรรมและการปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระ ทาสชายและหญิงต่างต้องทำงานหนักทั้งในไร่ ในบ้าน เจ้านาย และในที่อยู่ของตนเอง และทาสหญิงทำหน้าที่เป็นแม่พันธุ์เพื่อผลิตแรงงานทาสให้มากขึ้นด้วย นอกจากนี้นายทาสชายมักจะบังคับขืนใจทาสหญิงเพื่อสนองอารมณ์ใคร่ของตนเองและเพื่อเพิ่มแรงงานทาสอีกต่อหนึ่ง การกระทำที่ป่าเถื่อนไร้มนุษยธรรมเช่นนี้ทำให้คนในชาติเริ่มสังเกตเห็นความจำเป็นในการเลิกทาสในที่สุด

นักเขียนที่มีชื่อเสียง นักเทศน์ ผู้สนับสนุนการเลิกทาส และนักกล่าวสุนทรพจน์หลายคนต่างแสดงความคิดเห็นเรียกร้องและสนับสนุนให้มีการเลิกทาส เฮนรี เดวิด โธโร (Henry David Thoreau) เขียน “Civil Disobedience” (1846) แสดงความไม่พอใจและความไม่เห็นด้วยกับการทำสงครามกับประเทศเม็กซิโกเพื่อสนับสนุนการมีทาส เฟรดเดอริก ดักกลาส (Frederick Douglass) อดีตทาส เดินทางทั่วประเทศเพื่อบรรยายให้ประชาชนได้รับรู้ความเลวร้ายของระบบทาส แฮเรียท บีชเชอร์ สโตว์ (Harriet Beecher Stowe) เขียนหนังสือเกี่ยวกับชีวิตที่น่าสังเวชของทาสผิวดำเรื่อง Uncle Tom's Cabin (1851-52) เป็นหนังสือขายดีและได้รับการแปลถ่ายทอดไปหลายภาษาด้วยกัน จอห์น กรีนลีฟ วิททีเออร์ (John Greenleaf Whittier) อุทิศเวลาหลายสิบปีเขียนเรียกร้องให้มีการเลิกทาส เช่นในผลงานชื่อ Poetical Works เฮนรี เวิร์ดสเวิร์ธ ลองเฟลโล (Henry Wadsworth Longfellow) แสดงการคัดค้านการมีทาสในโคลงต่างๆ รวม 8 โคลง จูเลีย วอร์ด โฮว์ (Julia Ward Howe) เขียน The Battle Hymn of the Republic (1861) เรียกร้องให้เจ้าของทาสปลดปล่อยทาส

การเรียกร้องให้มีการเลิกทาสโดยสันติไร้ผลเนื่องจากความต้องการแรงงานทาสและผลประโยชน์ที่ได้รับจากทาสมีมากจนทำให้เจ้าของทาสไม่ปรารถนาจะปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระ กฎหมายที่ลงโทษทาสผู้หลบหนี (The Fugitive Slave Law) ที่มีผลบังคับใช้ในบอสตันในปี

ค.ศ. 1851 กระตุ้นให้สงครามกลางเมือง (The Civil War) ปะทุเรื้อยขึ้น⁹ ในวันที่ 12 เมษายน ค.ศ. 1861 สมาพันธรัฐฝ่ายใต้เริ่มยิงจากฟอร์ท ซัมเตอร์ (Fort Sumter) ที่อ่าวชาร์ลสตัน (Charleston Harbor) จากนั้นสงครามกลางเมืองสหรัฐอเมริกาที่ทำลายล้างชาวอเมริกันด้วยกันเองจึงอุบัติขึ้น จนกระทั่งวันที่ 9 เมษายน ค.ศ. 1865 เมื่อนายพลโรเบิร์ต อี ลี (Robert E. Lee) ขอมแพ้ต่อนายพลยูลิสซิส เอส แกรนท์ (Ulysses S. Grant) ที่ศาลของเมืองแอปโปมาททอกซ์ (Appomattox Court House) มลรัฐเวอร์จิเนีย (Virginia) สงครามจึงยุติ ประเทศสหรัฐอเมริกา หลังสงครามกลางเมืองมีการปฏิรูปฟื้นฟูประเทศอย่างขนานใหญ่เพื่อประสานรอยร้าวของความแตกแยก โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องฟื้นฟูมลรัฐทางภาคใต้ที่ได้รับความเสียหายอย่างหนักทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ ในที่สุดการอุตสาหกรรมก็เข้ามาแทนที่การเกษตรกรรม การอพยพโยกย้ายถิ่นฐานภายในประเทศเกิดขึ้นอย่างมากในช่วงนี้สมกับคำชักชวนของนักเขียนชื่อดังโฮเรซ กรีลีย์ (Horace Greeley) ที่ว่า “Go West, young man!”

การเปลี่ยนแปลงและการโยกย้ายถิ่นฐานของประชากรในช่วงกลางศตวรรษที่ 19 เริ่มต้นในราวปี ค.ศ. 1854 เมื่อสมาคมช่วยเหลือเด็กในนครนิวยอร์กจัดขบวนรถไฟเด็กกำพร้านำเด็กกำพร้าที่ถูกทอดทิ้งประมาณ 90,000 คนจากเมืองทางแถบทิศตะวันออกของประเทศไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ในเมืองทางแถบทิศตะวันตก ครอบครัวใดปรารถนาจะอุปการะเด็กคนใดก็สามารถเลือกได้ตามความพอใจ หลังสงครามกลางเมืองเกิดการอพยพครั้งใหญ่ที่คนจำนวนกว่าแสนคนอพยพไปทางแถบทิศตะวันตก แถบมลรัฐมิสซิสซิปปีและผู้อพยพจำนวนกว่าล้านคนอพยพมาตั้งถิ่นฐานแถบทิศตะวันออก การขยายตัวของประชากรอเมริกันไปทางแถบทิศตะวันตกก่อให้เกิดโศกนาฏกรรมเมื่อชาวอเมริกันอินเดียชนหลายเผ่าพันธุ์ถูกบีบบังคับอย่างทารุณให้อพยพครั้งแล้วครั้งเล่าเข้าไปสู่ดินแดนที่รกร้างซึ่งไม่มีผู้ใดต้องการเข้าไปตั้งถิ่นฐาน

ทาสที่ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระและนักแสวงโชคผิวขาวต่างมุ่งหน้าอพยพไปทางแถบตะวันตกของประเทศด้วยความหวังว่าจะมีชีวิตใหม่ที่ดีกว่าและจะไม่ต้องดำเนินอาชีพกสิกรรม การอพยพครั้งแรกของคนผิวดำออกจากทางภาคใต้เริ่มในปี ค.ศ. 1879 ทาสที่ได้รับการอิสรภาพจำนวน 6,000 คน เดินทางออกจากลุ่มแม่น้ำมิสซิสซิปปีไปยังมลรัฐแคนซัส (Kansas) การโยกย้ายถิ่นฐานนี้ทำให้มีชนชั้นใหม่ผู้ร่ำรวยไร้หลักแหล่งแน่นอนเป็นจำนวนมากในช่วงทศวรรษที่ 1870 ความก้าวร้าวของคนเหล่านี้บีบบังคับให้สภาเมืองต้องออกพระราชบัญญัติการ

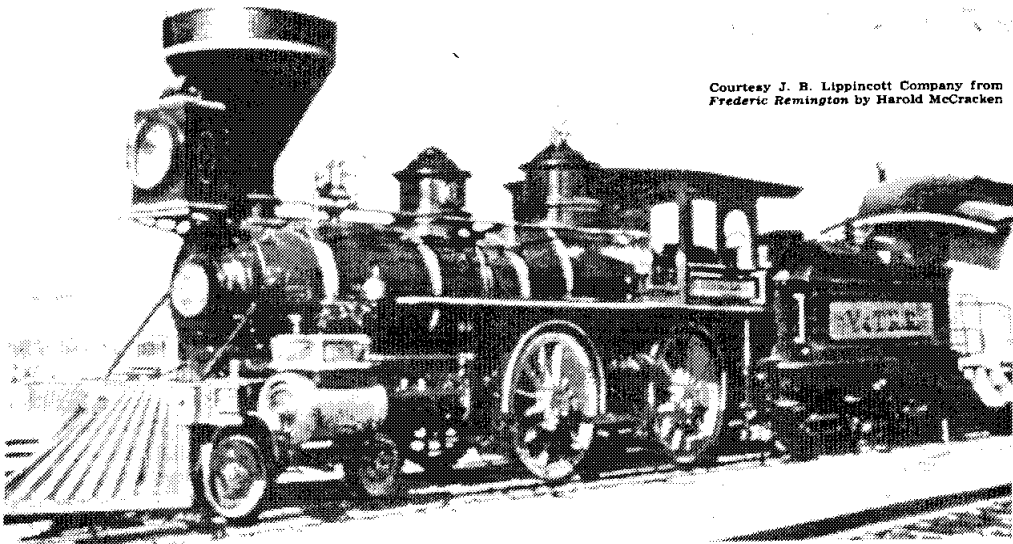
กำจัดผู้พเนจรในทศวรรษที่ 1880 กล่าวโดยสรุปก็คือศตวรรษที่ 19 นี้เป็นสมัยที่มีการขยายเขตแดนทางภูมิศาสตร์ออกไปอย่างกว้างขวางและมีความเจริญเติบโตตามชุมชนต่างๆ อย่างเห็นได้ชัด ประชากรเพิ่มจำนวนขึ้นและการพัฒนาตามเมืองใหญ่ๆ เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ประชากรของมหานครนิวยอร์กมีจำนวน 152,000 คนในปี ค.ศ. 1820 เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากกว่าล้านคนในปี ค.ศ. 1860 มลรัฐชิคาโกที่ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1833 กลายเป็นเมืองใหญ่ที่สุดอันดับสองของประเทศในเวลาไม่ถึง 6 ปี ประเทศสหรัฐอเมริกาพัฒนาอย่างกว้างขวางในทุกด้านในศตวรรษที่ 19 นี้

นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการปฏิวัติทางอุตสาหกรรมและสงครามกลางเมืองสหรัฐอเมริกาแล้ว ช่วงกลางศตวรรษที่ 19 ยังมีการฟื้นฟูความเชื่อในการนับถือศาสนาคริสต์ลัทธิพิวริตันอย่างกว้างขวางอีกด้วยเรียกว่า The Second Great Awakening ในช่วงปี ค.ศ. 1797 ถึงปี ค.ศ. 1840 การฟื้นฟูนี้เป็นการนำความเชื่อตามลัทธิพิวริตันแบบคาลวินกลับมาใช้อีกครั้งโดยเน้นที่บาปกำเนิด (Original Sin) และ ความเสื่อมทรามของมนุษย์ มีการแจกพระคัมภีร์ไบเบิลและการจัดให้มีโรงเรียนสอนศาสนาวันอาทิตย์ เพื่อกระตุ้นให้ผู้คนกลับใจเป็น คริสตศาสนิกชนผู้เคร่งครัด ในปี ค.ศ. 1869 คริสตศาสนิกชนนิกายเมธอดิสต์ (Methodists) ก่อตั้งองค์การ Ocean Grove ขึ้นเพื่อรักษา ความมีระเบียบทางด้านศีลธรรมในสังคมอุตสาหกรรมแถบชานเมือง เน้นความศรัทธาอย่างสูงต่อการปรับปรุงพัฒนาตนเอง และบังคับให้วันอาทิตย์เป็นวันอันศักดิ์สิทธิ์อย่างจริงจัง การฟื้นฟูทางศาสนาที่ประสบผลสำเร็จมากในกลุ่มคนหลายกลุ่มอาทิ กลุ่มสตรีที่ทำงานในโรงงานในเมืองนิวยอร์กภายใต้การนำของบาทหลวง ชาร์ลส์ ฟินเนย์ (Charles Finney) ในบางแห่งสตรีและผู้มีศรัทธาในพระเจ้าหลังน้ำตาด้วยความสำนึกบาปเพียงมองเห็นบาทหลวงผู้นี้เท่านั้น

การที่ผู้อพยพจากประเทศแถบยุโรปตะวันออกและยุโรปใต้หลังไหลเข้ามาในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนมากทำให้ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกเผยแพร่ไปอย่างรวดเร็ว โทมัส เจ ชเลธ กล่าวว่า มีผู้ศรัทธาในนิกายนี้ถึง 6,259,000 คนในช่วงปี ค.ศ. 1880 ทำให้นิกายนี้เป็นนิกายใหญ่นิกายหนึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกา¹⁰ พวกผู้อพยพที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกก่อตั้งศาสนสถานหลายแห่งเพื่อเผยแพร่ศาสนาและเพื่อบริการชุมชน เช่นเดียวกับชาวคาทอลิก พวกชนผิวดำก่อตั้งโบสถ์สำหรับชนผิวดำโดยเฉพาะ ชื่อ The Colored Methodist

รูปที่ 13 Go West, young man!

Courtesy J. B. Lippincott Company from
Frederic Remington by Harold McCracken

รูปที่ 14 **Railroads** helped tame the West. The train at right ran out of Virginia City, Nev., on the Virginia & Truckee line.

Episcopal Church ขึ้นในปี ค.ศ. 1870 และ The National Baptist Convention ในปี ค.ศ. 1895 แม้ว่าการแบ่งแยกผิวระหว่างชนผิวขาวกับชนผิวดำจะมีความรุนแรงภายหลังสงครามกลางเมืองแต่ชนผิวขาวก็ยังรู้สึกเหยียดหยามชนชาติต่างๆ ด้วยเช่นกัน ในฤดูร้อนปี ค.ศ. 1884 เกิดการจลาจลขึ้นในเมืองพิตสเบิร์ก โปสต์คาธอลิกและโรงเรียนสตรีถูกเผาทำลาย จะเห็นได้ว่าเสรีภาพและความเท่าเทียมกันนั้นยังไม่เกิดในประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างแท้จริง

ผลจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกามีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว สตรีอเมริกันได้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลายทำให้มีเวลาว่างมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันธุรกิจในครัวเรือนเปลี่ยนไปสู่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ทำให้สตรีมีบทบาททางเศรษฐกิจน้อยลง และกลายเป็นผู้อาศัยที่ต้องพึ่งพ่หัวหน้าครอบครัวเพศชายเพื่อความอยู่รอดในสังคม สงครามกลางเมืองปลดปล่อยทาสผิวดำให้เป็นอิสระ แต่ก่อให้เกิดปัญหาอย่างใหม่คือปัญหากรรมกรที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในสภาพที่ไม่ถูกสุขลักษณะและไม่ได้รับความเป็นธรรม อาจกล่าวได้ว่า เทคโนโลยีช่วยพัฒนาประเทศสหรัฐอเมริกาให้มีเศรษฐกิจดีและนำไปสู่การพัฒนาอื่นๆ อีก แต่เทคโนโลยีก็ก่อให้เกิดปัญหาสังคมหลากหลายตามมาด้วยเช่นกัน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

1. ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ในศตวรรษที่ 19 ที่มีผลต่อการผลิตวรรณกรรม
2. ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับสงครามกลางเมืองสหรัฐอเมริกา
3. ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับศาสนาต่างๆ ที่เข้ามาพร้อมกับผู้อพยพและบทบาทของศาสนาเหล่านั้นต่องานวรรณกรรม

2. การเรียกร้องสิทธิ ความเสมอภาค และโอกาสทางการศึกษาของสตรีอเมริกัน

ประเทศสหรัฐอเมริกาในศตวรรษที่ 19 มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในหลายด้านเนื่องจากนวัตกรรมทางเทคโนโลยี แต่บทบาทและหน้าที่ของสตรีไม่ได้พัฒนาตามไปด้วย บาร์บารา เลสลีย์ เอพสไตน์ (Barbara Leslie Epstein) เห็นว่าสังคมอุตสาหกรรมเป็นสังคมใหม่ที่สนับสนุนการ